

Krystyna Hahula, Ignacy Skrzypek

Nowy Łowicz, gm. Kalisz Pomorski,
woj. koszalińskie, st. 2

Informator Archeologiczny : badania 22, 80

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Nowy Łowicz,
gm. Kalisz Pomorski,
woj. kozzalińskie,
st. 2**

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadziła mgr mgr Krystyna Hahula (autorka sprawozdania) i Ignacy Skrzypek. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe kultury wielbarskiej.

Stanowisko położone jest w obrębie oddziału leśnego nr 637, na szczycie garbu morenowego (Góra Grzęda), najwyższej terasy starej Drawy. Celem badań było rozpoznanie stanowiska oraz uzyskanie materiału potwierdzającego jego datowanie oparte na wynikach badań amatorskich. W 1981 r. rozkopano 3 kurhany (MNS t. 226), w jednym (kurhan I) odkrywając grób popielnicowo - jamowy z fazy B2/C1, z ostrogami gr. I wg K. Godłowskiego i naczyniami gr. VI B i IX A wg R. Schindlera.

Kurhany, w ilości wstępnie określonej na 66, tworzą pasmo rozciągające się po linii NE-SW na przestrzeni ok. 2 ha. Do badań wytypowano 4 kurhany z centralnej partii cmentarzyska.

Kurhan 1 - nasyp ziemny nakrywał grób szkieletowy z fazy B2/C1, wyposażony m. in. w zapinki: brązowe ze srebrnymi nakładkami A V 132, brązowe A V 128, srebrne paciorki dwustożkowate i klamerkę esowatą typu B wg A. v. Mullera oraz szpilę szydełkową, igłę, sprzączkę dwudzielną półkolistą z okuciem.

Kurhan 2 - ziemny, faza B2/C1, koniec grób popielnicowo-jamowy m. in. z zapinkami będącymi połączeniem typów A II 41 (główka i kabłąk) i A V 95 (nóżka), końcówką pasa zbliżoną do typu J II 1 wg K. Raddatza, fr. sprzączki jednodzielnej półkolistej i okuciem prostokątnym, naczyniem gr. II (popielnica) i dwoma przepalonymi naczyniami.

Kurhan 3 - ziemny, budowany w dwóch etapach; pierwotny nasyp usypany dla dwóch grobów szkieletowych:

Grób 2 - koblecy pochówek w kłodzie, zachowanej najlepiej w partii tułowia, wyposażony m. in. w 3 zapinki (A VI 88, A V s. 8), kłocę z 9 paciorków szklanych, srebrnej klamerki typu B i złotego wisiora gruszkowatego typu III wg A. v. Mullera, naczynie grupy X b B;

Grób 3 - pochówek dziecka, zachowane zęby przy zapince brązowej ze srebrną nakładką na kabłąku A V 149.

Na strople pierwotnego nasypu, w jego centrum, złożone dwa pochówki ciałopalne nakryte kolejną warstwą ziemi (średnica drugiego nasypu 18 m, wysokość całości 1,3 m):

Grób 1 a - kości ciałopalne mężczyzny m. in. ze stopioną zapinką A V s. 8, przepalonymi naczyniami gr. V i XII A (?);

Grób 1 b - pochówek kobiecy (nakryty kamieniem) m. in. z zapinkami: brązową A V 148 i ze srebrnymi drucikami A IV 88 oraz z lekko zniekształconymi naczyniami gr. X b A i X b B.

Zarówno pierwotne groby szkieletowe, jak i złożone w drugim etapie budowy kurhanu pochówki ciałopalne pochodzą z jednej podfazy - B2c.

Kurhan 23 - jedyny z widocznymi przed badaniami kamieniami z wieńca; wieńca o średnicy wewnętrznej ok. 6 m, otwarty od północno-zachodniej, kilkuwarstwowy od strony wschodniej, dalej pojedynczy, otaczał ziemny nasyp.

Badania tego kurhanu nie zostały zakończone, dotąd zanotowano występowanie dwóch obiektów (obiekt nr 2 - jama ze ściankami starannie wyłożonymi muszlami, o nie ustalonej jeszcze chronologii).

W nasypach wszystkich kurhanów odkryto materiał z okresów wcześniejszych (liściaki Lyngby, ceramika "leśna", postsznurowa i z horyzontu łużycko - pomorskiego).

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

**Oblin, gm. Maciejowice,
woj. siedleckie,
st. 5**

**Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie**

Badania prowadziła dr Katarzyna Czarnecka przy współudziale mgr mgr J. Andrzejewskiego i Z. Nowakowskiego. Trzeci sezon badań. Cmentarzisko kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Przebadano 650 m² odkrywając 61 grobów ciałopalnych, w tym 29 popielnicowych i 32 jamowe.

Najstarsze groby pochodzą z fazy A2 młodszego okresu przedrzymskiego, najmłodsze ze schyłku fazy B2. Z fazy A2 pochodzi dobrze zachowana żelazna klamra zawiasowa zdobiona ornamentem delikatnie rytych "wilezych zębów" (grób 101) oraz zapinka o konstrukcji środkowo-wolatarskiej (grób 88). Z fazy A3 pochodzą zapinki odmiany M (grób 84, 93, 95), liczne groty.